

Hajnówka 22.04.2015 r.

DO 705/ 583 /2015

Burmistrz Miasta Hajnówka
ul. A. Zina 1
17-200 Hajnówka

Dotyczy: Interpelacja nr 1/02/2015/KN

Obowiązek opracowania i zatwierdzenia taryfy określony został w **Ustawie Prawo Energetyczne** natomiast zasady tworzenia taryfy w **Rozporządzeniu Ministra Gospodarki w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie ciepłem.**

Aby zrozumieć mechanizm kalkulowania ceny na ciepło konieczne jest wglębiecie się w tzw. taryfę. Taryfa jest to zbiór cen i stawek opłat oraz warunków ich stosowania, opracowany przez przedsiębiorstwo i wprowadzony jako obowiązujący dla określonych w nim odbiorców (art. 3 pkt. 17 ustawy). W taryfie ciepła odbiorcy są podzieleni na grupy. Podział odbiorców na grupy taryfowe jest dokonywany w zależności od poziomu kosztów uzasadnionych ponoszonych przez przedsiębiorstwo energetyczne w związku z dostarczaniem ciepła do tych odbiorców według następujących kryteriów (§ 10 ust. 1 ww. rozporządzenia):

1. rodzaju nośnika ciepła i jego parametrów;
2. źródła ciepła lub zespołu źródeł ciepła zasilających sieć ciepłowniczą;
3. sieci ciepłowniczej, którą ciepło jest przesyłane do węzłów cieplnych w postaci określonego nośnika ciepła;
4. miejsca dostarczania ciepła;
5. zakresu usług przesyłowych świadczonych przez przedsiębiorstwo ciepłownicze lub dystrybutora ciepła;
6. wymagań w zakresie standardów jakościowych obsługi odbiorców, w tym dotyczących niezawodności i ciągłości dostarczania ciepła;
7. wielkości zamówionej mocy cieplnej oraz charakterystyki odbioru ciepła, w tym stopnia wykorzystania mocy cieplnej.

W zależności od miejsca dostarczania ciepła w PEC Hajnówka wyróżnia się następujące grupy odbiorców:

F1— odbiorcy, pobierający ciepło wytworzone we własnym źródle ciepła, poprzez grupowe węzły cieplne i zewnętrzne instalacje odbiorcze, które stanowią własność i są eksploatowane przez dostawcę

F4 — odbiorcy, pobierający ciepło wytworzone we własnym źródle ciepła, bezpośrednio z sieci ciepłowniczej

N1 — odbiorcy, pobierający ciepło wytworzone w obcym źródle ciepła, poprzez grupowe węzły cieplne i zewnętrzne instalacje odbiorcze, które stanowią własność i są eksploatowane przez dostawcę

N2 — odbiorcy, pobierający ciepło wytworzone w obcym źródle ciepła, z grupowych węzłów cieplnych, które stanowią własność i są eksploatowane przez dostawcę

N3 — odbiorcy, pobierający ciepło wytworzone w obcym źródle ciepła, z węzłów cieplnych obsługujących jeden obiekt, które stanowią własność i są eksploatowane przez dostawcę

N4 — odbiorcy, pobierający ciepło wytworzone w obcym źródle ciepła, bezpośrednio z sieci ciepłowniczej

Ponieważ koszty wytwarzania ciepła są zróżnicowane w zależności od warunków lokalnych (rodzaju paliwa, technologii wytwarzania ciepła itd.). jednostkowe koszty muszą być ustalone dla poszczególnych źródeł ciepła, a ustalone na ich podstawie ceny dotyczą odbiorców zasilanych z tych źródeł. Natomiast koszty przesyłania i dystrybucji ciepła są zróżnicowane w zależności od warunków lokalnych (rodzaju i parametrów nośnika ciepła, technologii budowy sieci itd.), a także od zakresu świadczonych usług, np. miejsca dostarczania ciepła. Ciepło jest dostarczane do węzłów cieplnych za pośrednictwem nośnika ciepła, który po oddaniu ciepła jest zwracany do źródła ciepła, przy czym węzły cieplne mogą być eksploatowane przez odbiorców ciepła lub przez dostawcę ciepła. Ponadto istnieją grupowe węzły cieplne, obsługujące wiele obiektów, a zewnętrzne instalacje odbiorcze łączące te węzły z obiektami również mogą być eksploatowane przez odbiorców ciepła lub przez dostawcę ciepła.

Jednym z warunków jakie powinna spełniać taryfa dla ciepła, sformułowanym w rozporządzeniu taryfowym jest eliminowanie subsydiowania skrośnego. Aby wymóg ten mógł być spełniony, przedsiębiorstwa ciepłownicze muszą, zgodnie z postanowieniami art. 44 ustawy — Prawo energetyczne, „prowadzić w ramach zakładowych planów kont, ewidencję księgową w sposób umożliwiający obliczanie ich kosztów stałych, kosztów zmiennych i przychodów, odrębnie dla wytwarzania, przesyłania i dystrybucji oraz obrotu, dla każdego rodzaju paliw lub energii, a także w odniesieniu do poszczególnych grup taryfowych”. W postępowaniu administracyjnym o zatwierdzenie taryfy dla ciepła oceny poziomu subsydiowania skrośnego, zakresu subsydiowania oraz podejścia przedsiębiorstwa do eliminowania tego subsydiowania można było dokonać jedynie w przypadku wprowadzenia w przedsiębiorstwie rejestracji kosztów zgodnie z cytowanym artykułem prawa energetycznego.

Podstawę do ustalania w taryfie cen i stawek opłat stanowią jednostkowe koszty, obliczane na podstawie uzasadnionych kosztów zaopatrzenia w ciepło, obejmujących planowane koszty eksploatacyjne oraz planowane roczne koszty rozwoju, modernizacji i ochrony środowiska.

W wyniku tego taryfy dla ciepła są dość złożone, gdyż odrębnie są w nich określone ceny związane z wytwarzaniem ciepła i odrębnie stawki opłat za usługi przesyłowe. Obecnie w taryfach ustalane są ceny za zamówioną moc cieplną, ceny ciepła i ceny nośnika ciepła. Natomiast w zakresie przesyłania i dystrybucji ciepła ustalane są stałe i zmienne stawki opłat za usługi przesyłowe.

Przy kalkulacji cen i stawek w każdej grupie taryfowej występują następujące składniki, które wpływają na końcowy rezultat:

1. koszty stałe:
  - amortyzacja
  - wynagrodzenia i świadczenia
  - materiały i energia
  - usługi obce
  - podatki i opłaty
  - pozostałe koszty
2. koszty zmienne:
  - materiały i energia (paliwo technologiczne i energia elektryczna)
  - usługi obce
  - opłaty za gospodarcze wykorzystanie środowiska.

Do planowanych kosztów w aktualnie obowiązującej „Taryfie dla ciepła” został przyjęte koszty na poziomie:

- wytwarzanie ciepła — 1 971 294 zł
- przesyłanie ciepła z kotłowni „Mazury” - 570 647 zł
- przesyłanie ciepła z ciepłowni Rindipol — 1 620 737 zł

PREZES ZARZĄDU

mgr inż. Anatol Żukowski